

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

4. De institutione SS. Eucharistiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

verbo, hoc nimirum præceptum suum de fraterna dilectione, cum intima humilitate coniuncta; sciens, hoc esse maximè necessarium, fructuosum, meritum, & medullitus optans, ut accurata eius obseruatione, & ingentes gratiæ & gloriæ thesauros nobis accumulemus, simulque proximos nostros hoc mutuæ dilectionis hamo è procelloso huius mundi pelago ad optatū æternæ salutis portum trahamus. Cur imitari pigeat, quod admirari delectat?

De institutione SS. Eucharistiæ.

IV.

Matt. 26. Luc. 22.

I. **C**Hristus Dominus præmissa cœna illa typica, & pedum lotionem, sciens, se mox à suis discipulis diuellendum, instituit nouæ legis sacrificiū simul & sacramentum omnium diuinissimum, tot figuris præsignatum, tot vaticinijs prænuntiatum, consecrando panem & vinum in corpus suum & sanguinem, simulque æterno Patri offerendo & discipulis porrigendo; idque, licet præuideret tam horrendos eius abusus, ex gratuito amore, & ardenti

denti desiderio, intimè se suis membris mysticis, seu fidelibus, per modum cibi, & potus vniendi: in hos fines Primò, vt perpetuum haberent sacrificium omnium sacrificiorum perfectiones eminentissimè continens, quo diuinæ Maiestati cultum exhiberent, gratias agerent, peccata expiarent, noua beneficia impetrarent; quod in super esset amoris sui mœmofynon, vitæ, passionis ac mortis suæ monumentum, & omnium mirabilium suorum memoriale sempiternum. Secundò, vt per participationem huius SS. Mysterij sibi optimo modo incorporarentur, in gratia confirmarentur, in sanctitate crescerent. Tertid, vt in vitâ haberent solidissimum solatium, è vitâ migraturi pretiosissimum viaticum, aternæque hæreditatis, & gloriosæ resurrectionis pignus nobilissimum. Quanta elucet ex hoc tanto mysterio sapientia Filij Dei, tam admirandum modum inuenientis nobis se in specie alimenti, ad nostram spirituales nutritionem & conseruationem, intimè coniungendi? Quanta potentia, tot admiranda in momento consecrationis huius mysterij amore salutis nostræ patiantis? Quanta bonitas

nitas & charitas eius, sic seipsum nobis totum cum omnibus suis satisfactio- nibus & meritis impertientis? Quanta- tus zelus salutis nostræ per seipsum pretium passionis suæ nobis sic appli- cantis? His expensis excitandi affectus admirationis, gratitudinis, amoris, de- uotionis erga venerabile Sacramentū.

II. Eodem tempore, vt hoc tantum mysterium ab Apostolis eorumque successoribus, vsque ad finem mundi in Ecclesia frequentaretur, consecra- uit Apostolos sacerdotes, ijsque con- tulit potestatem conficiendi & offe- rendi corpus suum, & sanguinem, præ- cipiens, vt id in sui memoriam face- rent per ea verba: *Hoc facite in meam commemorationem.* idque ex insatiabili desiderio nobis passionis suæ fructus copiosissime applicandi, & nobis- cum sub sacramentalibus speciebus vsque ad consummationem sæculi rea- liter permanendi. Quanta Christi Do- mini charitas erga homines, quibus talem potestatem, non Angelis, indul- sit? Quanta liberalitas, quod sine vlla restrictione hanc ijs cōtulerit potesta- tem semper, & vbiq; tantum mysteriū conficiendi: quàm incredibilis digna- tio, & obedientia, quod ad Sacer- dotis

dotis

dotis ritè ordinari vocem infallibiliter præseus adesse dignetur? Renovandi & hic fere ijdem prædicti affectus.

III. Apostoli maxima cum reuerentia & submissione hæc sacrosancta mysteria de manibus Christi Domini sumpsere, vti & Christus ipse eadem cum ineffabili deuotionis excessu delibauit. Vbi considera quàm audentes fidei, humilitatis, gratitudinis, amoris, sui oblationis affectus Apostoli singulari gratia præuerti elicerint; quàm insolitis diuinæ lucis radijs intellectum suum collustrari, quàm miris diuini amoris facibus voluntatem inflammari, quàm ineffabili diuinæ dulcedinis impetu se totos in Deum rapi transformarique senserint: Quanto eminentiores sensus affectusque incomprehensibilis deuotionis, amoris, exultationis sanctissima Christi anima persenserit? Quanto pere de tanto mysterio à se in sponsæ suæ Ecclesiæ præsidium solatiumque instituto exultarit? Quos porro cælestes hymnos dixerint, quas laudes, quas gratias retulerint, & quo mentis excessu, simul pro tanti libatione mysterij percepta, quis cogitando assequetur?

tur? Vtinam liceat à longe saltem imitari, quod non satis possumus admirari!

De Ingressu Christi cum discipulis ad montem Oliueti. Matt. 26.

Ioan. 18.

I Iesus post peractam hanc sacrosanctam cœnam, prolixum affectuosumque sermonem ad discipulos habuit, in quo tria munia præstantissimè obiuit: Magistri, Consolatoris, Aduocati: Magistri quidem, assiduum eximix dilectionis Dei, & proximi, solidæque deuotionis & orationis studium ijs inculcando: Consolatoris, eos ad patiendum suauiter & efficaciter animando, superuenturi Spiritus paraleti gratiam promittendo, brauium proponendo: Aduocati; ardentissimè pro ijs apud Patrem interpellando: idque totum ex incenso desiderio maioris eorum perfectionis, constantix, gratix, indeque resultantis maioris æterni Patris, & ipsorum gloria. Quàm auidè, quàm zelosè Apostoli, iam toti ante diuini illius epuli virtute accensi, singula amantissimi

O

Magi-